

saa vidt gjort deres saglige Nytte, som vi derved have faaet rejst disse andre Spørgsmaal. Lad derfor Pryglene ligge. De vare i Fjor allerede ved at glide ud. Der manglede kun 4 Stemmer. Lad dem nu faa den nødvendige Majoritet imod sig. Det er blevet udtalt fra Højres Side saa godt som officielt, at Loven godt kan vende tilbage til det andet Ting og ikke vil støde paa nogen Modstand der, selv om Prygleparagraffen udgaar. Jeg udtalte mig ganske vist før ikke meget anerkendende om det andet Ting, idet jeg beklagede, at det svigtede Sagkundskaben, der kun kunde samle en ubetydelig Minoritet om sig. Men nogen Begejstring for Pryglestraffen har der aldeles ikke været i det anden Ting. Man vil ikke gøre den til Betingelse for at acceptere Forslaget, naar det vender tilbage. Man kan derfor ganske rolig stemme Pryglene ud og alligevel have det bedste Haab om, at Landstinget vil acceptere, hvad der er godt i Forslaget.

Dermed skal jeg anbefale Forslaget til en grundig og omhyggelig Overvejelse. Jeg antager, at der fra Flertallets Side vil blive stillet Forslag om Udvalg. Jeg kan ikke tro, at man vil piske denne Sag igennem uden Udvalgs Nedsættelse. Dertil er den for betydningsfuld, og jeg forbeholder mig derfor ved Mødets Slutning . . .

Formanden: Jeg maa gøre den ærede Taler opmærksom paa, at der forhandles ikke nu om Udvalgs Nedsættelse, men om selve Lovforslaget.

Borgbjerg: Jeg har kun villet udtale, at jeg forbeholder mig ved Mødets Slutning at stille Forslag om Udvalg, hvis der ikke stilles et saadant Forslag fra anden Side.

Krabbe: Det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup), der aabnede Forhandlingen vistnok som Ordfører for dette Tings Flertal, gennemgik Lovforslaget, paapegede de Forandringer, som ere foregaaede med det, og dvælede særlig ved Bestemmelserne udenfor § 5. Det ærede Medlem forbigik ikke § 5, men han dvælede særdeles meget ved de andre Bestemmelser, og det ærede Medlem omtalte de øvrige Bestemmelser Indhold med en saadan Varme, at han endog vilde foreholde det danske Folk, hvilke Værdier disse Bestemmelser indeholdt for det. Jeg haaber, at det ærede Medlem virkelig har følt en saadan Varme for Forslagets Bestemmelser, men det ærede Medlem kan ikke glemme,

at Eksistensgrunden for samtlige disse Bestemmelser, han berømmede, kun er den at hjælpe Prygleparagraffen igennem. Det ærede Medlem har som Ledemotiv i sin Tale og ogsaa andetsteds offentlig sagt, at Pryglestraffen var Løftestangen for ham for disse øvrige Ting. Men det ærede Medlem ved overmaade godt, at for den højtærede Minister er alt det øvrige netop kun Løftestang for Pryglene. Om den højtærede Minister i den nuværende politiske Situation muligvis kunde have undværet Pryglene, vil jeg lade staa ved sit Værd; men jeg er overbevist om, at da han en Gang har ført dem frem, vil han holde paa dem nu, og for den højtærede Minister ere de øvrige Bestemmelser udenfor Pryglene — det ved det ærede Medlem saa overmaade godt — kun Løftestang for at faa Pryglene igennem.

Jeg har ikke nogen Drift til at følge det ærede Medlem i Gennemgangen af Lovforslaget og dvæle ved de enkelte Paragraffer, jeg har kun Lyst til at sige nogle Ord om det, som er Hovedsagen, thi denne Lov, som bærer til Titel: Forandringer i Straffelovgivningen o. s. v., har i Virkeligheden sin berettigede Betegnelse i det populære: „Prygleloven“. Hvis man vilde give Udtrykket en mere teknisk Karakter, kunde man kalde Loven for: Forslag til Lov om Indførelse af Tamp og Rotting for voksne Mandspersoner. Det vilde være den juridisk-tekniske Betegnelse. Resten er intet andet end Hjælp til at faa Pryglene frem, og kun fra dette Synspunkt fortjener den Betragtning. — Derom have vi jo talt tidligere, og den Gang Lovforslaget blev forelagt, var der en Villighed til at forhandle om Pryglespørgsmaalet. Det var ikke saaledes, at Tanken derom blev udelukket fra al Diskussion, tværtimod, der var Villighed til at tage Spørgsmaalet under Overvejelse, thi det blev jo paaberaabt, at Volds- og Sædelighedsforseelser vare i Tiltagende. Det er allerede af den ærede foregaaende Taler (Borgbjerg) udtalt, at Statistikken oplyser, at denne Antagelse var urigtig. Lad mig føje et Par Ord dertil endnu.

I Landstingets Udvalgsflertals Betænkning — det pryglevenlige Udvalgsflertals Betænkning — staar der, at naar disse Forseelser, nemlig Volds- og Sædelighedsforseelser, tage Overhaand, er det ikke langt fra, at der skabes en Nødstilstand. Det kunde man sige, saa længe man ingen Oplysninger havde, og Udvalget spurgte da ogsaa den højtærede Minister om, hvor-